

הנחיה מס' 7.4 - האזנה לקלטת שהושגה על דרך של האזנת סתר שלא כדין ושימוש בה כראייה במשפט	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כז בטבת התשס"ג, 1 ינואר 2003	13 מרץ 1992; 2 ינואר 1994

7.4 האזנה לקלטת שהושגה על דרך של האזנת סתר שלא כדין ושימוש בה כראייה במשפט

1. סעיף 2(ב) לחוק האזנת סתר¹ קובע:

"המשתמש ביודעין וללא סמכות כדין בידיעה או בתכנה של שיחה שהושגו על ידי האזנת סתר... דינו מאסר חמש שנים".

2. סעיף 2ב לחוק קובע את הנסיבות שבהן ניתן להאזין לתוכנה של שיחה שהושגה בדרך של האזנת סתר שלא כדין, וכן את הגורמים הרשאים להאזין כדין לשיחה כאמור.

3. בנוסף לגורמים המפורטים בחוק, יתכן כי במהלך ניהול התיק שבו משמש תוכנה של האזנת הסתר ראיה במשפט, יהיה צורך להציג את החומר, בסייגים מסויימים, גם לנאשם ולבא כוחו. במקרה כזה, יש לשקול למנוע מן הנאשם ובא כוחו להעתיק את תוכנה של הקלטת, וזאת כדי למנוע פגיעה נוספת בפרטיותם של המשוחחים שלשיחתם האזינו; לעניין זה ראו עניין מזור.²

4. כמו כן, עדיין יש לנקוט מירב המאמצים כדי למזער את הפגיעה העלולה להיגרם לפרטיות המשוחחים עקב חשיפת תוכן השיחה בבית המשפט. במסגרת מאמצים אלה יש להשתדל לחשוף כמה שפחות מתוכן השיחה ולהסתפק בחשיפת המינימום שבו די כדי להרשיע את המאזין בהאזנת הסתר האסורה. כך למשל, ניתן להציע לאדם שלשיחותיו האזינו, להאזין לבדו לקלטת ולבחור קטע שיחה שחשיפתו תפגע בו פחות, כדי שאותו קטע ישמש להוכחת העובדה כי אכן נערכה האזנה לשיחותיו. כמו כן, יש להעדיף קיום הדיון בדלתיים סגורות או הוצאת צו איסור פרסום, אם ניתן הדבר, לפי נסיבות העניין; ראו עניין גילת, בעמ' 421, 424-425, וכן 428-429.³

¹ חוק האזנת סתר, התשל"ט-1979, ס"ח 118.

² בש"פ 6022/96, 6095 מדינת ישראל נ' מזור, פ"ד נ(3) 686 (1996).

³ בג"ץ 3815/90, 3816 גילת נ' שר המשטרה, פ"ד מה(3) 414 (1991).